

21.9. 2025, 14. neděle po Trojici

Introit: (Zj 7,11-12)

Píseň: 702 Krásná je modrá obloha

Modlitba:

Pane Bože,

zažíváme krásnou modrou oblohu, je zázrak pod ní žít... Je zázrak žít, být na světě. Je zázrak mít blízkého člověka, slyšet vlídné slovo, je zázrak žít v míru a pokoji, být zdravý, mít radost...

Dost zázraků bereme samozřejmě. Odpusť, když ti moc neděkujeme, spíš si stěžujeme, že se nám něčeho nedostává.

Prosíme, dej nám zaslechnout svůj hlas, ukazuj nám směr, poodkrývej nám smysl dění, života i těžkostí.

Prosvěćuj místa, kde je tma. Amen.

Čtení: Jan 14,1-14

Píseň: 288 *Chvaliž Hospodina*

Text: Amen.

Kázání: **1. Co to slovo znamená**

Kdo zná slovo amen, může se vytahovat, že umí nejméně jedno slůvko hebrejsky.

Amen je zřejmě odvozeno ze staroegyptského slovesa, které znamená: trvat, zůstat.

Hebrejské slovo אָמֵן 'amen je slovesné přídavné jméno od kořene אָמַן 'mn, jehož základní význam je: být pevný, spolehlivý, jistý, pravdivý, věrný. Amen tedy potvrzuje, že něco vysloveného je odsouhlaseno a uznáno za jisté a spolehlivé.

Na konci cesty z Egypta Mojžíš shrnuje něco z pravidel (Dt 27,14-26), na kterých se lid s Bohem domluvil, nebo má znovu domluvit. Těsně před tím, než Hebrejci překročí Jordán, jako hranici do své země, mu opakuje: žádné modly, žádné zlehčování rodičů, žádné posouvání hranic (to je stále aktuální!), žádné bezpráví vůči postiženým, cizincům, vdovám a sirotkům, žádné vraždy a zabíjení, žádná korupce! A lidé po každém prohlášení mají přidat své „amen“.

Podobně to čteme v příběhu z doby po babylónském zajetí v knize Nehemijáš. Ezdráš chválil Hospodina, velkého Boha. A všichni lidé odpověděli: Amen! Amen! (Ne 8,6) Amen bylo formou připojení se ke chvále, k modlitbě.

2. Amen neznamená konec.

Skončí kázání nebo modlitba, zazní amen a zazpíváme písničku. Ámen, můžeme se připravit k odchodu, pustit do hovorů, vyndat peněženku na sbírku, jít na kávu... Zaznělo amen, takže konec.

Nebo? Když se podíváme do Bible, tak v ní najdeme *amen* často na začátku. *Amen* tedy nezavírá, nýbrž otvírá. Ježíš často slovem *amen* začínal! „Amen, amen, pravím vám“, opakuje se v evangeliích.

A ještě jeden text, ze Zj 3,14: *Andělu církve v Laodikeji piš: Toto praví ten, jehož jméno jest Amen, svědek věrný a pravý, počátek stvoření Božího.* Amen je (také) Boží jméno. Amen je tedy počátek. Co to ale znamená, když se vyslovuje na konci – na konci modlitby a konci kázání? Zřejmě to znamená, že tím, že modlitba (a kázání) zazní, teprve všechno začíná. *Amen* vlastně vysílá modlitbu do života.

3. Jak amen vykládá v reformace

Martin Luther vykládá slovo amen takto: amen znamená **ano, ano, tak se staň**. A co se to má stát? Přeci ty veliké věci, za které prosíme v modlitbě – posvěcení Božího jména a příchod jeho království, a Boží vůle, odpuštění zla a nasycení lidstva a dokonce i zahnání ďábla. Když se člověk pomodlí a druzí k tomu připojí amen, teprve to všechno začne.

Amen znamená: Mám si být jist, že mé prosby jsou nebeskému Otci milé a že je vyslyší, neboť on sám přikázal, abychom se takto modlili, a zaslíbil, že nás chce vždycky vyslyšet. Amen, amen, tím říkám: Ano, ano, tak se staň.

Heidelberský katechismus (otázka č. 129): *Amen* znamená, že Bůh vyslyší naše přání mnohem jistěji, než my v sobě cítíme naše potřeby a přání. To, co je nejjistější v naší modlitbě, nejsou naše žádosti, nýbrž to, že nás Bůh vyslyší.

4. Když je víra nejistá

Možná cítíme, že naše víra je nejistá, váhavá..., a pak se nám hlasitě *amen* říká těžko. Budiž nám nadějí, že je to Bůh, který je pevný, naši víru upevňuje, posiluje. Jako když se malé nejisté dítě drží ze pevnou spolehlivou ruku dospělé osoby, které důvěřuje. Je to Boží ruka, která je pevnější, která drží moji slabou ruku, když jdu po nejisté, nebezpečné cestě. Moje možná slabě vyslovené „amen“ je u Pána Boha slyšet dostatečně.

5. Nahlas?

A přece – i když máme víru různě vratkou, nejistou, je k užítu i lidem kolem nás, když naše „amen“ při bohoslužbách zaslechnou. Není toho mnoho, co v evangelických bohoslužbách říkáme společně (i když bohatství společně zpívaných písní je velké), a třeba právě vyslovování *amen* hlasitě může činit bohoslužby více naším společným dílem. To, že můj soused vyjádří víru hlasitě, povzbudí i víru moji.

V dávných dobách ten, kdo se modlil, sám *amen* neříkal – a v židovských modlitbách neříká dodnes. *Amen* byla odpověď ostatních, kteří modlitbu slyšeli a přiznávali se k ní. „Ano, je to i má modlitba“, zaznívá tedy ve slově *amen*.

6. Modlitba Páně. Ještě jednou a celá.

(K čemu říkáme *amen*?)

Otče náš, který jsi v nebesích,

Máme někoho tak blízkého jako je rodič. Jako nás drželi v náruči v dětství. A není to jen můj rodič, je náš společný, je stejně blízko mě jako dalším lidem. Náš Bůh Otec je v nebesích. To je místo nám sice nedostupné, ale zároveň nás obklopující. Nás všechny, celý svět. V této modlitbě Bohu v nebesích svěruji nás všechny.

Posvěť se jméno tvé.

Nechci žít ve světě, kde nic není svaté, kde mírou všeho je člověk, kde budu já sama rozhodovat, co je dobré a zlé. Chci, aby Bůh byl v mém srdci, myšlenkách i plánech.

Přijď království tvé.

Přijď, buď s námi. Kéž se ve světě prosazuje vliv tebe, Pane Bože. Nevím, jak tvé království vypadá, ani jak by se mělo projevat, ale věřím, že je pro nás dobré.

Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.

„Bůh neplní všechna naše přání, ale všechna svá zaslíbení.“ (D. Bonhoeffer)

Pán Bůh nás má rád. Chceme poznávat, co je dobré, co on chce, a řídit se tím. Věřím, že se nemusí prosazovat jen vůle lidí a že nemusí mít navrch zlé síly, nemoci, katastrofy. Nakonec ani smrt nemá a nebude mít poslední slovo, věříme.

Chléb náš vezdejší dej nám dnes.

Je dobře, že v modlitbě Páně je prosba i o to tělesné.

A nejen o chléb prosíme. I to ostatní, co k životu potřebujeme, věříme, že je nějak od Pána Boha. Za to děkujeme. A sami chceme chléb nabízet, dělit se, myslet na druhé. Prosíme o chléb dnešní, pro dnešek. O sílu pro dnešní den. Pro zítřek dostaneme sílu zase novou. Nemusíme mít úzkost, co bude zítra.

Odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.

Viny nás tíží, je nám líto toho, co jsme udělali zle, prosíme o odpuštění. Zároveň sami musíme odpustit těm, kdo se provinili proti nám. Není to snadné. Ale můžeme tak dojít odlehčení, osvobození. Od modlitby pak vstáváme jiní. A nově vidíme i lidi kolem sebe.

Neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.

Prosíme, abychom dokázali vytrvat v dobrém, jít správným směrem, nenechat se zlákat ke zbytečností, nepravdě, zlu, abychom dokázali „říct ďáblovi ne“.

Neboť tvé je království i moc i sláva až na věky.

Modlitbu Páně na začátku i na konci rámuje vyhlášení, kdo je pro mě Pánem a králem, kdo má nejvyšší moc, kdo bude mít poslední slovo. Je to Bůh, kdo je zárukou věčnosti. Byl před mým začátkem a bude i po mé smrti. Věřím, že i umírat budu k němu.

Amen. Tak to je, tak tomu i já věřím, proto se tak modlím. Pane Bože, amen.

Píseň: 393 *Od věků Bůh*

Ohlášky

Přímluvná modlitba

Píseň: 385 *Otče náš*

Poslání: ⁷ Konec všech věcí je blízko. Žijte proto rozumně a střízlivě, abyste byli pohotoví k modlitbám. ⁸ Především mějte vytrvalou lásku jedni k druhým; vždyť láska přikryje množství hříchů. ⁹ Buďte jedni k druhým pohostinní a nestěžujte si na to! ¹⁰ Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti. ¹¹ Kdo káže, ať zvěstuje slovo Boží. Kdo slouží, ať to činí ze síly, kterou dává Bůh - tak aby se všechno dělo k oslavě Boží skrze Ježíše Krista. Jemu buď sláva i moc na věky věků. Amen. (1Pt 4,7-11)

Požehnání: Pán pokoje ať vám uděluje pokoj vždycky a ve všem. Pán se všemi vámi. (2 Tes 3,16)

Píseň: 411 *Amen, Otče, rač to dát*